

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 115.866 van 13 februari 2003  
in de zaak A.118.045/XIV-9032.**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  Advocaat B. VRIJENS,  
                  kantoor houdende te 9000 GENT,  
                  Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
--

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 12 januari 1963 en van Chinese nationaliteit, op 11 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het op 9 februari 2002 ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken in uitvoering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15 maart 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 5 februari 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. MESSENS die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker heeft op 25 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer bepaald op grond van artikel 2, 4/, van voormelde wet.

1.2. Op 13 september 2000 stelt het onderzoekssecretariaat van de Commissie voor regularisatie vast dat het bij de aanvraag gevoegde dossier onvolledig is en maakt de aanvraag met een negatief advies voor beslissing over aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

1.3. De Commissie voor regularisatie deelt op 22 september 2000 aan verzoeker mee dat het onderzoekssecretariaat heeft vastgesteld dat zijn aanvraag onvolledig is en dat een negatief advies aan de Minister van Binnenlandse Zaken werd overgemaakt. Aan verzoeker wordt een termijn van drie dagen gegeven om zijn standpunt hieromtrent aan de Minister van Binnenlandse Zaken mee te delen. Dit advies kon door de gemeentepolitie niet aan verzoeker worden afgegeven omdat hij niet meer op het door hem opgegeven adres zou verblijven.

1.4. De Minister van Binnenlandse Zaken stelt op 15 maart 2001 vast dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging om binnen de termijn van drie dagen zijn standpunt mee te delen, en beslist het negatief advies van het onderzoekssecretariaat te onderschrijven.

1.5. Op 9 februari 2002 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering als volgt luidt:

“(…)  
Reden van de beslissing:

Verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, al.1, 2/ van de wet van 15/12/1980).

Motivatie in feite:

De regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22/12/1999 werd definitief verworpen door een beslissing van de Minister op 15/03/2001.  
(...):”.

2. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 12, § 1, en 13 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, van de motiveringsplicht, van de rechten van verdediging en van de zorgvuldigheidsplicht; dat verzoeker stelt dat het negatief advies van het onderzoekssecretariaat van de Commissie voor regularisatie en de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot verwerping van de regularisatieaanvraag nooit aan verzoeker, die woont te 2900 SCHOTEN,, rechtsgeldig werden betekend, waardoor zijn rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsplicht werden geschonden; dat de Advocaat van verzoeker bij schrijven van 12 november 2001 aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft gevraagd om de genomen beslissingen op voormeld adres ter kennis te brengen; dat de bestreden beslissing volgens verzoeker niet motiveert waarom geen betekening op zijn adres kon plaatsvinden; dat het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 9 februari 2002 aan verzoeker werd ter kennis gebracht, zonder dat de beslissingen van het onderzoekssecretariaat en van de Minister van Binnenlandse Zaken rechtsgeldig aan verzoeker werden ter kennis gebracht;

Overwegende dat artikel 12, §1, eerste lid, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet) bepaalt dat wanneer het secretariaat van de Commissie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier onvolledig is, het de aanvraag met een negatief advies voor beslissing aan de Minister zendt; dat in het tweede lid van voormeld artikel 12, §1, wordt bepaald dat dit advies ter kennis wordt gebracht van de betrokkene op de wijze bepaald in de artikelen 10 en 13, en dat de betrokkene vanaf de tussenkomst van de gemeentepolitie, bedoeld in de voornoemde artikelen, beschikt over een termijn van drie dagen om zijn standpunt uiteen te zetten aan de Minister en dit per aangetekende brief;

Overwegende dat artikel 10 als volgt luidt:

“De oproepingen van de Commissie voor regularisatie worden rechtsgeldig bezorgd op het in artikel 9, 5/ bedoelde adres, per gewone post en, met toepassing van artikel 25 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, door tussenkomst van de gemeentepolitie van de plaats waar de aanvrager verblijft. Elke adreswijziging moet onmiddellijk per aangetekende brief worden meegedeeld aan de Commissie voor regularisatie en aan de burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft.”;

Overwegende dat artikel 13 als volgt luidt:

“De beslissing van de minister of diens gemachtigde wordt op rechtsgeldige wijze bezorgd op het in artikel 9, 5/, bedoelde adres, per gewone post en, met toepassing van artikel 25 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, door tussenkomst van de gemeentepolitie van de plaats waar de aanvrager verblijft.”;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat het advies van het onderzoekssecretariaat op 22 september 2000 per gewone post aan de werkelijke verblijfplaats en aan de gekozen woonplaats van verzoeker, met name te 2382 RAVELS, werd verzonden; dat uit het formulier “Bericht van kennisgeving” blijkt dat de gemeentepolitie zich op 18 oktober 2000 op het adres van de verblijfplaats van verzoeker heeft aangeboden; dat het bericht van kennisgeving niet kon worden afgegeven aan de aanvrager zelf en niet in zijn brievenbus kon worden gestopt, en dit omdat “betrokkene (...) niet meer in België (zou) verblijven”; dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker vóór 18 oktober 2000 een adreswijziging heeft meegedeeld, zodat vaststaat dat het advies van het onderzoekssecretariaat op rechtsgeldige wijze aan verzoeker werd ter kennis gebracht; dat uit het administratief dossier, waarover de Raad van State beschikt, niet blijkt dat verzoeker een adreswijziging heeft meegedeeld vóór de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15 maart 2001; dat de Advocaat van verzoeker per fax op 22 november 2001 zijn brief van 12 november 2001 heeft overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken, ter attentie van Mevrouw A. VAN MULDER; dat dit blijkt uit het niet genummerd stuk van de bijlage, overgemaakt door de Advocaat van verzoeker naar aanleiding van het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring; dat in dit schrijven een nieuw adres wordt meegedeeld; dat verzoeker volgens zijn Advocaat zou verblijven te 2900 SCHOTEN, ; dat voormelde fax op 22 november 2001 om 21.09 uur is toegekomen op de Dienst Vreemdelingenzaken, wat blijkt uit de vermelding “OK” op de bijlage bij voornoemde brief (cf. niet genummerd stuk van voormelde bijlage bij het verzoekschrift tot nietigverklaring); dat de verwerende partij bijgevolg pas in het bezit was van een nieuw adres van verzoeker nadat de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken, houdende definitieve verwerping van de regularisatieaanvraag van verzoeker, op 15 maart 2001 werd genomen en ter kennis gebracht; dat dit gegeven noch de rechten van verdediging, noch de zorgvuldigheidsplicht en de andere in het enig middel opgenomen bepalingen schendt, vermits de beslissing van 15 maart 2001 zich in het dossier van verzoeker bevindt (cf. niet genummerd stuk van de bijlage ingediend door zijn Advocaat ter griffie van de Raad van State op 12 maart 2002), en het verzoeker bijgevolg vrijstond om tegen deze beslissing middelen ten gronde te ontwikkelen, wat hij niet heeft gedaan; dat dienvolgens de eventuele onregelmatigheid begaan door de verwerende partij in verband met de kennisgeving van de beslissing van 15 maart 2001 niet tot de nietigverklaring van het thans bestreden bevel kan leiden, nu verzoeker geen argument ten gronde aanvoert om de nietigheid van het bevel, of de eraan ten grondslag liggende afwijzende beslissing inzake de regularisatie van 15 maart 2001 aan te vechten; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

### **B E S L U I T :**

#### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

#### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien februari tweeduizend en drie, door :

|       |                   |                       |
|-------|-------------------|-----------------------|
| de H. | D. MOONS,         | wnd. kamervoorzitter, |
|       |                   | staatsraad,           |
| Mevr. | M. VAN LIMBERGEN, | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. VAN LIMBERGEN.**

**D. MOONS.**